

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 631/2004

af 31. marts 2004

om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og af Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71, for så vidt angår harmonisering af rettigheder og forenkling af procedurer

(Tekst af relevans for EØS og for Schweiz)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 308,

under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Barcelona den 15.-16. marts 2002 om at indføre et europæisk sygesikringskort,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Barcelona den 15.-16. marts 2002 hedder det, at et europæisk sygesikringskort skal erstatte de papirformularer, der for øjeblikket er nødvendige i forbindelse med lægebehandling i andre medlemsstater. Kommissionen blev bedt om at fremsætte et forslag med henblik herpå inden Det Europæiske Råds forårsmøde i 2003. Et sådant kort vil forenkle procedurene.
- (2) Med henblik på at nå dette mål og endda gå videre for at sikre, at forsikrede og institutioner drager størst mulig fordel af det europæiske sygesikringskort, er det nødvendigt på visse punkter at tilpasse Rådets forordning (EØF)

nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽³⁾.

- (3) I henhold til den nuværende forordning (EØF) nr. 1408/71 gælder der forskellige bestemmelser vedrørende adgangen til naturalydelse under et midlertidigt ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat eller bopælslandet, alt efter hvilken gruppe den forsikrede tilhører, idet der sondres mellem »umiddelbart fornøden behandling« og »fornøden behandling«. Med det formål at forbedre beskyttelsen af de forsikrede bør der fastsættes bestemmelser om harmonisering af rettighederne for alle forsikrede med hensyn til adgangen til naturalydelse under et midlertidigt ophold i en anden medlemsstat end den stat, hvor den pågældende er forsikret eller har bopæl. På disse vilkår har alle forsikrede under et midlertidigt ophold i en anden medlemsstat ret til de naturalydelse, som fra et medicinsk synspunkt måtte blive nødvendige, under hensyntagen til ydelsernes art og opholdets forventede varighed.

- (4) Det er afgørende, at der træffes alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at artikel 22, stk. 1, litra a), nr. i), gennemføres korrekt i alle medlemsstater navnlig i relation til behandlerne.

- (5) For så vidt angår visse typer løbende behandling, der kræver særlige faciliteter, som for eksempel dialyse, er det af afgørende betydning for patienten at have adgang til behandlingen under opholdet i en anden medlemsstat. Den Administrative Kommission opstiller i det øjemed en liste over naturalydelse, hvorom der indgås en forudgående aftale mellem den forsikrede og den institution, der yder behandlingen, for at garantere, at disse ydelse er til rådighed, og for at fremme den forsikredes frihed til at opholde sig midlertidigt i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 5.2.2004, s. 78.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 4.12.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 4.3.2004.

⁽³⁾ EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2. Konsolideret ved forordning (EF) nr. 118/97 (EFT L 28 af 30.1.1997, s. 1) og senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1386/2001 (EFT L 187 af 10.7.2001, s. 1).

- (6) Adgang til naturalydelser under et midlertidigt ophold i en anden medlemsstat opnås i princippet ved fremlægelse af den relevante blanket i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 ⁽¹⁾ om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71. Visse medlemsstater kræver stadig, om ikke i praksis så i hvert tilfælde formelt, at en række supplerende formaliteter iagttages ved ankomsten til deres område. Disse krav, og deriblandt navnlig pligten til altid i forvejen at fremlægge en attest for opholdsstedets institution, der bekræfter retten til naturalydelser, forekommer imidlertid unødigt byrdefulde og kan lægge hindringer i vejen for de berørte personers frie bevægelighed.
- (7) Medlemsstaterne bør sikre, at der gives hensigtsmæssig oplysning om de ændringer i rettigheder og pligter, der indføres ved denne forordning.
- (8) Samarbejde mellem institutionerne og de personer, der er omfattet af forordning (EØF) nr. 1408/71, er af afgørende betydning for en effektiv og afbalanceret anvendelse af nævnte forordning. Et sådant samarbejde forudsætter, at såvel institutioner som forsikrede giver fuldstændige oplysninger om alle ændringer, der kan berøre retten til ydelserne, herunder blandt andet den forsikredes arbejdsophør eller overgang til anden lønnet eller selvstændig beskæftigelse, ændring af bopæls- eller opholdssted, for så vidt angår den forsikrede eller et af hans familiemedlemmer, ændringer i den familiemæssige situation og ændringer i lovgivningen.
- (9) I lyset af hvor komplicerede situationer vedrørende personers mobilitet kan være, er der behov for en mekanisme, som gør det muligt for institutionerne at træffe en afgørelse i konkrete sager, hvor divergerende fortolkninger af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og gennemførelsesforordningen bringer den pågældendes rettigheder i fare. Hvor der ikke findes en løsning, som sikrer, at alle den pågældendes rettigheder respekteres, bør det være muligt at forelægge sagen for Den Administrative Kommission.
- (10) For at tilpasse forordningen til den tekniske udvikling inden for databehandling, som det europæiske sygesikringskort er et centralt element i, da det er meningen, at kortet på længere sigt skal være et elektronisk medium, som er læsbart i samtlige medlemsstater, bør visse artikler i forordning (EØF) nr. 574/72 tilpasses, således at de omfatter begrebet »dokument« i betydningen »ethvert indhold uanset medium (skrevet på papir eller opbevaret elektronisk, lyd- eller billedoptagelser, audiovisuelle optagelser)« —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 1408/71 ændres således:

1) Artikel 22 ændres således:

a) Stk. 1, litra a), affattes således:

»a) hvis tilstand kræver naturalydelser, der fra et medicinsk synspunkt bliver nødvendige under et ophold på en anden medlemsstats område, under hensyntagen til ydelsernes art og opholdets forventede varighed.«

b) Der indsættes følgende stykke:

»1a. Den Administrative Kommission udarbejder en liste over naturalydelser, som, for at de kan være til rådighed under et ophold i en anden medlemsstat, af praktiske grunde kræver, at den berørte person og den institution, der yder behandlingen, har truffet aftale herom forud for opholdet.«

c) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

»Stk. 1, 1a og 2 finder tilsvarende anvendelse på en arbejdstagers eller en selvstændig erhvervsdrivendes familiemedlemmer.«

2) Artikel 22a affattes således:

»Artikel 22a

Særlige regler for visse personkategorier

Uanset artikel 2 finder artikel 22, stk. 1, litra a) og c) og stk. 1a ligeledes anvendelse på personer, som er statsborgere i en medlemsstat og som er forsikret efter en medlemsstats lovgivning, samt på de familiemedlemmer, som bor sammen med dem.«

3) Artikel 22b udgår.

4) Artikel 25 affattes således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. En arbejdsløs arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 69, stk. 1, eller artikel 71, stk. 1, litra b), nr. ii), andet punktum, og som opfylder betingelserne i den kompetente stats lovgivning for ret til natural- og kontantydelse, om fornødent under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18, har i det i artikel 69, stk. 1, litra c), fastsatte tidsrum ret til:

⁽¹⁾ EFT L 74 af 27.3.1972, s. 1. Konsolideret ved forordning (EF) nr. 118/97 og senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1851/2003 (EUT L 271 af 22.10.2003, s. 3).

a) naturalydelser, som fra et medicinsk synspunkt bliver nødvendige for den pågældende under opholdet i den medlemsstat, på hvis område han søger arbejde, under hensyntagen til ydelseernes art og opholdets forventede varighed. Disse naturalydelser udredes for den kompetente institutions regning af institutionen i den medlemsstat, hvor den pågældende søger arbejde, i overensstemmelse med den for sidstnævnte institution gældende lovgivning, som om denne person var forsikret dér

b) kontantydelse, der udbetales af den kompetente institution efter den for denne institution gældende lovgivning; efter aftale mellem den kompetente institution og institutionen i den medlemsstat, hvor den arbejdsløse søger arbejde, kan ydelserne dog udbetales af den sidstnævnte institution for den førstnævnte institutions regning i overensstemmelse med reglerne i den kompetente stats lovgivning. De i artikel 69, stk. 1, omhandlede ydelser ved arbejdsløshed ydes ikke for det tidsrum, i hvilket der modtages kontantydelse.

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Artikel 22, stk. 1a, finder tilsvarende anvendelse.«

5) Artikel 31 affattes således:

»Artikel 31

Pensionistens (rentemodtagerens) og/eller hans familiemedlemmers ophold i en anden medlemsstat end den, hvor de er bosat

1. En person, der har ret til pension eller rente efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater, og som er berettiget til ydelser efter lovgivningen i en af disse stater, samt den pågældendes familiemedlemmer har, når de opholder sig i en anden medlemsstat end den, hvori de er bosat, ret til:

a) naturalydelser, som fra et medicinsk synspunkt bliver nødvendige under et ophold i en anden medlemsstat end bopælsstaten, under hensyntagen til ydelseernes art og opholdets forventede varighed. Disse naturalydelser udredes af opholdsstedets institution i overensstemmelse med den for denne institution gældende lovgivning, til udgift for institutionen på det sted, hvor pensionisten (rentemodtageren) eller dennes familiemedlemmer er bosat

b) kontantydelse, der i givet fald udbetales af den kompetente institution som fastsat i artikel 27 eller artikel 28, stk. 2, efter den for denne institution gældende lovgivning; efter aftale mellem den kompetente institution og institutionen på opholdsstedet kan disse ydelser dog udbetales af sidstnævnte institution for førstnævnte institutions regning efter reglerne i den kompetente stats lovgivning.

2. Artikel 22, stk. 1a, finder tilsvarende anvendelse.»

6) Artikel 34a affattes således:

»Artikel 34a

Særlige bestemmelser for studerende og deres familiemedlemmer

Artikel 18, 19, artikel 22, stk. 1, litra a) og c), og stk. 1a, artikel 22, stk. 2, andet afsnit, artikel 22, stk. 3, artikel 23 og 24 og afdeling 6 og 7 finder tilsvarende anvendelse på studerende og deres familiemedlemmer.»

7) Artikel 34b udgår.

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 84a

Forholdet mellem institutionerne og de personer, der er omfattet af denne forordning

1. Institutionerne og de personer, der er omfattet af denne forordning, har en gensidig forpligtelse til oplysning og samarbejde med henblik på at sikre, at denne forordning anvendes korrekt.

Institutionerne besvarer i overensstemmelse med princippet om god forvaltningsskik alle forespørgsler inden for en rimelig frist og giver i den forbindelse de berørte personer alle oplysninger, der er nødvendige for at udøve deres rettigheder i henhold til denne forordning.

De pågældende skal hurtigst muligt underrette institutionerne i den kompetente stat og bopælsstaten om enhver ændring i deres personlige forhold eller familiemæssige situation, der har betydning for deres ret til ydelser ifølge forordningen.

2. Manglende opfyldelse af den i stk. 1, tredje afsnit, nævnte oplysningspligt kan give anledning til foranstaltninger i henhold til den nationale lovgivning, som står i et rimeligt forhold til overtrædelsen. Disse foranstaltninger skal ikke desto mindre svare til dem, der finder anvendelse i lignende situationer, der henhører under national lovgivning, ligesom de ikke i praksis må gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der er tillagt de berørte ved forordningen.

3. Hvis fortolkningen eller anvendelsen af denne forordning giver anledning til vanskeligheder, som kan bringe rettighederne for en af forordningen omfattet person i fare, kontakter institutionen i den kompetente stat eller i den stat, hvor den pågældende har bopæl, institutionen eller institutionerne i den eller de øvrige berørte medlemsstater. Findes der ikke en løsning inden for en rimelig frist, kan de berørte myndigheder forelægge sagen for Den Administrative Kommission.»

Artikel 2

Forordning (EØF) nr. 574/72 ændres således:

1) Artikel 2, stk. 1, affattes således:

»1. Standarderne for de dokumenter, der er nødvendige for anvendelsen af forordningen og gennemførelsesforordningen, udarbejdes af Den Administrative Kommission.

Disse dokumenter kan overføres mellem institutionerne enten i papirform, i anden form eller via telematiktjenester som standardiserede elektroniske meddelelser i henhold til afsnit VIa. Dataudveksling ved hjælp af telematiktjenester er betinget af en aftale mellem de kompetente myndigheder eller organer udpeget af disse myndigheder i afsender- og modtagermedlemsstaten.«

2) Artikel 17, stk. 6 og 7, udgår.

3) Artikel 19a, stk. 2, affattes således:

»2. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 9, finder tilsvarende anvendelse.«

4) Artikel 20 udgår.

5) Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

Naturalydelser ved ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. For at opnå naturalydelser i medfør af forordningens artikel 22, stk. 1, litra a), nr. i), skal arbeidstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende for behandleren fremlægge et dokument udstedt af den kompetente institution, som bekræfter, at han har ret til disse naturalydelser. Dette dokument udfærdiges i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2. Kan den berørte ikke fremlægge dette dokument, retter han henvendelse til opholdsstedets institution, som anmoder den kompetente institution om en attest, der bekræfter, at den pågældende har ret til naturalydelserne.

For behandleren har et dokument, der er udstedt af den kompetente institution, vedrørende retten til de ydelser, som i det konkrete tilfælde kommer i betragtning i medfør af forordningens artikel 22, stk. 1, litra a), nr. i), samme gyldighed som et nationalt dokument, der beviser rettighederne for de personer, der er forsikret ved opholdsstedets institution.

2. Gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 9, finder tilsvarende anvendelse.«

6) Artikel 22, stk. 2, affattes således:

»2. Gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 9, finder tilsvarende anvendelse.«

7) Artikel 23, andet afsnit, affattes således:

»I de i forordningens artikel 22, stk. 3, andet afsnit, omhandlede tilfælde betragtes imidlertid institutionen på familiemedlemmernes bopælssted og lovgivningen i familiemedlemmernes bopælsland som henholdsvis den kompetente institution og den kompetente stats lovgivning ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 9, samt artikel 21 og 22.«

8) Artikel 26 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. For at opnå naturalydelser i medfør af forordningens artikel 25, stk. 1, litra a) og stk. 1a, skal den arbejdsløse eller et familiemedlem, der ledsager ham, for behandleren fremlægge et dokument udstedt af den kompetente institution, som bekræfter, at han har ret til disse naturalydelser. Dokumentet udfærdiges i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2. Kan den berørte ikke fremlægge dette dokument, retter han henvendelse til opholdsstedets institution, som anmoder den kompetente institution om en attest, der bekræfter, at den pågældende har ret til naturalydelserne.

For behandleren har et dokument, der er udstedt af den kompetente institution, vedrørende retten til de ydelser, som i det konkrete tilfælde kommer i betragtning i medfør af forordningens artikel 25, stk. 1, litra a), samme gyldighed som et nationalt dokument, der beviser rettighederne for de personer, der er forsikret ved institutionen på det sted, hvortil den arbejdsløse er rejst.«

b) Der indsættes som stk. 1a:

»1a. For at opnå kontantydelse i medfør af forordningens artikel 25, stk. 1, litra b), for sig selv og sine familiemedlemmer skal den arbejdsløse for forsikringsinstitutionen på det sted, hvortil han er rejst, fremlægge en attest, som skal indhentes fra den kompetente forsikringsinstitution før hans afrejse. Fremlægger den arbejdsløse ikke denne attest, retter institutionen på det sted, hvortil han er rejst, henvendelse til den kompetente institution for at fremskaffe den. Attesten skal bekræfte, at han har ret til de pågældende ydelser på de i forordningens artikel 69, stk. 1, litra a), angivne betingelser, anføre, i hvor lang tid han er berettiget til ydelserne under hensyntagen til bestemmelserne i forordningens artikel 69, stk. 1, litra c), og i tilfælde af uarbejdsdygtighed eller hospitalsindlæggelse nærmere angive størrelsen af de kontantydelse, der i det nævnte tidsrum skal udbetales, eventuelt som sygeforsikringsydelse.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 9, finder tilsvarende anvendelse.«

9) Artikel 31 affattes således:

»Artikel 31

Naturalydelser til pensions- eller rentemodtagere og deres familiemedlemmer ved ophold i en anden medlemsstat end den, hvor de er bosat

1. For at opnå naturalydelser i medfør af forordningens artikel 31 fremlægger en pensions- eller rentemodtager for behandleren et dokument udstedt af bopælsstedets institution, som bekræfter, at han har ret til naturalydelserne. Dokumentet udfærdiges i overensstemmelse med artikel 2. Kan den berørte ikke fremlægge dette dokument, retter han henvendelse til opholdsstedets institution, som anmoder institutionen på bopælsstedet om en attest, der bekræfter, at den pågældende har ret til naturalydelserne.

For behandleren har et dokument, der er udstedt af den kompetente institution, vedrørende retten til de ydelser, som i det konkrete tilfælde kommer i betragtning i medfør af forordningens artikel 31, samme gyldighed som et nationalt dokument, der beviser rettighederne for de personer, der er forsikret ved opholdsstedets institution.

2. Gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 9, finder tilsvarende anvendelse.

3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår tilkendelse af naturalydelser til de i forordningens artikel 31 omhandlede familiemedlemmer. Hvis de er bosat

på en anden medlemsstats område end pensions- eller rentemodtageren, udstedes det i stk. 1 omtalte dokument af institutionen på deres bopælssted.«

10) Artikel 117, stk. 1, affattes således:

»1. På grundlag af undersøgelser og forslag fra Det Tekniske Udvalg, der er omhandlet i artikel 117c i gennemførelsesforordningen, tilpasser Den Administrative Kommission de standarder for dokumenter samt de kredsløb og procedurer for overførsel af data, der er nødvendige for forordningens og gennemførelsesforordningens anvendelse, til de nye databehandlingsteknikker.«

Artikel 3

Medlemsstaterne sikrer, at der gives tilstrækkelig oplysning om de ændringer i rettigheder og pligter, der følger af denne forordning.

Artikel 4

Med henblik på gennemførelsen af denne forordning sikrer institutionerne i opholdsstaterne, at alle behandlere er fuldt ud informeret om de kriterier, der er fastlagt i artikel 22, stk. 1, litra a), nr. i), i forordning (EØF) nr. 1408/71.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 2004.

Det skal garanteres, at der er direkte adgang til behandlere senest den 1. juli 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 31. marts 2004.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

D. ROCHE

Formand